

Страни в главното производство

Жалбоподател: Minister for Justice and Equality

Отвeтник: LM

Преюдициални въпроси

- 1) Независимо от заключенията на Съда на Европейския съюз в решение *Aganoyosi и Căldărașu*, когато национален съд установи, че съществуват убедителни доказателства, че условията в издаващата държава членка са несъвместими с основното право на справедлив съдебен процес, тъй като самата съдебна система в издаващата държава членка вече не функционира съгласно принципите на правовата държава, необходимо ли е изпълняващият съдебен орган да направи допълнителна конкретна и точна преценка до каква степен заинтересованото лице ще бъде изложено на риск от несправедлив съдебен процес, когато процесът му ще се води в рамките на система, която вече не функционира в съответствие с изискването за върховенство на закона?
- 2) Ако тестът, който следва да бъде прилаган, изисква индивидуална оценка на реалната опасност от флагрантен отказ от правосъдие за заинтересованото лице и при условие, че националният съд е констатирал, че има системно нарушаване на принципите на правовата държава, длъжен ли е националният съд в качеството си на изпълняващ съдебен орган да се обърне към издаващия съдебен орган за всяка необходима допълнителна информация, която би му позволила да намали съществуващия риск от несправедлив съдебен процес и, ако да, какви гаранции за справедлив съдебен процес биха били необходими?

Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 23/6/18 г. — GRDF SA/Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la Cour d'appel de Paris

(Дело C-236/18)

(2018/C 190/19)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: GRDF SA

Отвeтници: Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la Cour d'appel de Paris

Преюдициален въпрос

Трябва ли Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. ⁽¹⁾, и по-специално член 41, параграф 11, да се тълкува в смисъл, че изискват при разглеждането на спор регулаторен орган да разполага с правомощието да вземе решение, което се отнася към целия период на повдигнатия пред него спор, независимо от датата на възникването му между страните, като по-специално определя последиците от несъответствието на договор с разпоредбите на директивата в решение, чието действие обхваща целия период на договора?

⁽¹⁾ Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 211, стр. 94).